

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M.** bytom **R.** zastúpenej advokátskou kanceláriou **KRAKOVSKÝ & PARTNERS, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka č. 25, proti odporcovi **D.**, bytom **Š. o v y p o r i a d a n i e b e z p o d i e l o v é h o s p o l u v l a s t n í c t v a m a ň ž e l o v**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3 C 248/2007, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. novembra 2013 sp. zn. 6 Co 152/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. novembra 2013 sp. zn. 6 Co 152/2013 v časti výroku, ktorým bolo odvolanie navrhovateľky odmietnuté **z r u š u j e** a vec vracia v rozsahu zrušenia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Ružomberok rozsudkom zo 7. januára 2013 č. k. 3 C 248/2007–996 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov vyporiadal podľa zásad uvedených v § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 3 a § 150 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie oboch účastníkov konania rozsudkom z 27. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 152/2013 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Odvolanie navrhovateľky odmietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolanie navrhovateľky odmietol z dôvodu, že bolo podané oneskorene. Poukázal na to, že rozsudok súdu prvého stupňa bol právnomu zástupcovi navrhovateľky doručený 10. januára 2013, lehota na podanie odvolania uplynula 25. januára 2013 (piatok), v ktorý deň bolo doručené vo forme faxového podania. Podľa § 42 ods. 1 veta tretia O.s.p. bolo povinnosťou

navrhovateľky doplniť podanie predložením jeho originálu do troch dní, t. j. do 28. januára 2013 (pondelok). Originál odvolania bol podaný na poštovú prepravu až 29. januára 2013, teda oneskorene.

Uvedený rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým odmietol odvolanie navrhovateľky a voči výroku o náhrade trov odvolacieho konania, napadla navrhovateľka dovolaním. Žiadala v týchto častiach rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila § 237 písm. f/ O.s.p., z dôvodu, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedla, že odvolanie, ktoré zaslala faxom 25. januára 2013 doplnila už 28. januára 2013 podaním na poštu o 23,58 hod., o čom predložila kópiu podacieho lístku s podacím číslom RS176328292SK adresovaným Okresnému súdu Ružomberok.

Odporca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhovateľky uviedol, že nesúhlasí s jej dovolaním. Ďalej uviedol, že nesúhlasí z rozsudkami oboch súdov, ktorým bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo a žiadal o opätovné posunutie veci spravodlivého rozdelenia BSM na prvostupňový súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas navrhovateľka zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu voči výrokom ktorým odmietol odvolanie navrhovateľky a o náhrade trov odvolacieho konania. O týchto výrokoch, aj keď sú súčasťou rozsudku súd vždy rozhoduje uznesením. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (viď § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je tiež

prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (viď § 239 ods. 2 O.s.p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Navrhovateľkou je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania a o trovách odvolacieho konania, teda rozhodnutie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Navrhovateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na navrhovateľkou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameral na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), pričom treba zdôrazniť, že prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nezakladá samo tvrdenie účastníkov o existencii niektorej z uvedených procesných väd, určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky pre takéto rozhodnutie neboli splnené.

Z ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti, určujúcej začiatok lehoty.

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 42 ods. 1 O.s.p., podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom

treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že na podanie obsahujúce návrh vo veci samej, akým odvolanie voči rozsudku súdu prvého stupňa je, ktoré bolo urobené telefaxom, sa prihliadne a má rovnaké právne účinky ako riadne podanie, a to už od času jeho urobenia. Predpokladom vzniku takýchto účinkov je doplnenie takého podania predložením jeho originálu najneskôr do troch dní.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo právnenému zástupcovi navrhovateľky doručené 10. januára 2013. Lehota na odvolanie mu preto začala plynúť 11. januára 2013 a uplynula 25. januára 2013, ktorý deň bol piatok.

Zo spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala odvolanie faxom, ktoré bolo dané na prepravu 25. januára 2013 o 11,42 hod. advokátskou kanceláriou KRAKOVSKÝ & PARTNERS, s.r.o. čísla faxu 421-2-55649595. Originál faxového podania bol doručený súdu prvého stupňa 30. januára 2013. Podľa pripojenej obálky, ktorou bolo dovolanie doručené súdu prvého stupňa vyplýva z podacej pečiatky pošty Bratislava 3 č. RS 17 632 829 2 SK, že zásielka bola daná na prepravu 29. januára 2013. Z pripojenej kópie podacieho lístka, ktorý predložila navrhovateľka k dovolaniu však vyplýva, že pre Okresný súd Ružomberok pod podacím číslom RS 17 632 829 2 SK bol odoslaný doporučený list 2. triedy, ktorý bol prijatý Poštou Bratislava 3 na prepravu 28. januára 2013 o 23.58 hod.

Z uvedeného vyššie je nesporné, že navrhovateľka odvolanie podala v zákonnej lehote faxom a toto doplnila v lehote v súlade s § 42 ods. 1 O.s.p., v lehote troch dní, t. j. 28. januára 2013.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na to napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b

ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky podotýka, že k procesnej vade došlo v dôsledku nesprávneho vyznačenia dátumu poštovým úradom, kedy bolo navrhovateľkou podanie dané na prepravu.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2014

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová